

РЕШЕНИЕ

№ 184

гр. Бургас, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА

при участието на секретаря КАЛИНА К. СЪБЕВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА Административно
наказателно дело № 20242120200073 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от М. М. В., ЕГН ***** срещу Наказателно
постановление № 23-3292-000245 от 06.12.2023 г., издадено от началник сектор в ОД на
МВР – Бургас, Четвърто РУ, с което на жалбоподателката на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1
ЗДвП за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП са й наложени наказания „глоба“ в
размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

Жалбоподателката оспорва наказателното постановление като неправилно,
незаконосъобразно и необосновано. В жалбата се излагат съображения за отмяна на
обжалваното наказателно постановление. Жалбоподателката, редовно уведомена не се явява,
представява се от адв. К.. Поддържа жалбата и доразвива изложените в нея доводи.
Претендира присъждане на разноси.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и
възраженията, изложени в жалбата, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На ***** г. около 17:00 часа в гр. Бургас, ж.к. „М.Р.“ по бул. „А.Г.К.“ до ***, в
посока на движение село Т., жалбоподателката управлявала лек автомобил „Нисан Микра“ с
рег. № *****, собственост на Р.Г.М.. Управляваният от жалбоподателката автомобил бил
спрян за проверка от полицейски служител в Четвърто РУ, като при проверката се

установило, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 ЗДвП, считано от ***** г. За това, че жалбоподателката управлявала автомобил със служебно прекратена регистрация, срещу нея бил съставен АУАН. Материалите били изпратени в РП – Бургас, като с постановление от ***** г. прокурор при РП – Бургас отказал да образува досъдебно производство срещу жалбоподателката, като е приел, че не е осъществен състав на престъпление от субективна страна. Впоследствие било издадено срещу жалбоподателката наказателното постановление, предмет на обжалване в настоящото производство.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените от съда факти.

От правна страна:

Жалбата е депозирана в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваното наказателно постановление и АУАН са издадени от компетентни органи в сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Настоящият състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност, констатира, че при съставяне на АУАН и издаването на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон, които обуславят отмяна на обжалвания акт.

В случая се касае за нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП, съгласно която норма по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. В разпоредбата на чл. 143, ал. 15 ЗДвП, в сила от 27.12.2017 г. служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

От фактическа страна по делото безспорно се установява, че на ***** г. около 17:00 часа в гр. Бургас жалбоподателката управлявала лек автомобил „Нисан Микра“ с рег. № *****, собственост на Р.Г.М., който е бил със служебно прекратена регистрация, считано от ***** г.

За целите на настоящото производство обаче, за да се ангажира административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за процесното нарушение е необходимо да се установи по категоричен начин, че същият е знаел, че управлява автомобил със служебно прекратена регистрация. Съгласно чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на

държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Следователно, за да се приеме, че едно деяние е нарушение следва то да е било извършено виновно от установения като нарушител. Натоящият състав достигна до извод, че по делото липсват доказателства за виновно поведение от страна на жалбоподателката, поради което се изключва възможността да бъде ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност за процесното деяние. Този извод съдът прави с оглед наличните по делото данни. Жалбоподателката не е собственик на управлявания от нея автомобил, който е бил с регистрационни табели, като тези обстоятелства сочат, че обективно е било невъзможно при управлението на автомобила жалбоподателката да разбере, че регистрацията на автомобила служебно е била прекратена, поради това, че собственикът не е регистрирал процесното МПС в предвидения в чл. 143, ал. 15 ЗДвП срок. Жалбоподателката не е собственик на автомобила и за нея не е съществувало задължение за регистрацията му. Ето защо съдът намира, че по делото липсват категорични доказателства за виновно поведение от страна на жалбоподателката при извършване на процесното деяние.

С оглед изложеното обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Предвид извода на съда за основателност на жалбата и за отмяна на обжалваното наказателно постановление, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН на жалбоподателката следва да се присъдят направените разноски за изплатено адвокатско възнаграждение. Видно от представен по делото договор за правна защита и съдействие жалбоподателката е платила в брой 600 лева за адвокат. Следователно в полза на жалбоподателката следва да се присъдят разноски в размер на 600 лева – платено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-3292-000245 от 06.12.2023 г., издадено от началник сектор в ОД на МВР – Бургас, Четвърто РУ, с което на М. М. В., ЕГН *****, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП са ѝ наложени наказания „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА ОД на МВР – Бургас да заплати на М. М. В., ЕГН ***** сумата от 600 лева, представляваща разноски за платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____